

neid wimate kōhhalt wōra paika, ütte sure tünd-
mata jõe suhho, kun Wäina: ehk Tūna-jōggi
merre sisse jōsep nink kelle kalda pāāl parhilla
Nia-liin saisman om. Kui ne kaupmehhe nāi-
jewa sedda marahwast, kuis nemma olliwa ni
kangede omma maad nink kottust wahtman,
nink kuis nemma hulgan wainlaise wisil tulliwa
neile wasta, sis ne kaupmehhe mōtliwa kōl essi
henne man: wee - surmast ja hāddast pāstetu,
olleme nüüd wahhest wallusamba surma kätte
johtonu! Tuul olli ka mihhil ni wasta, et na
omme laiwuga es sa paigalt ārraminna. Ehk
kōl se marahwas es tahha neil wōril laske nei-
de male tulla, enge lātsiwa neidega ōkwa sōddi-
ma nink mōtliwa neid ōnnetuid, kedda tuist
ja torm neide mannu saatnu, wainlaisi ol-
lewat: siski lepsiwa nemma wimate tōine tōi-
sega kōkko. Se om meie pāiwilt arwada, 681
aastat.

Olliwa nüüd peake wōra ma innemisse
meie marahwaga sōbras sanu. Wōra tōiwa
ommist laiwust omma kaupā wālia nink wahhe-
tiwa hennele meie ma andid, ni kui: wahha,
met, raswa, nink harrisiwa sis saggedaste sija
kāuma. Kui nemma jo mōnni aig nida eggal
aastal sija laiwaga olliwa tulnu: sis ne wōra
ma kaupmehhe palsiwa hennele ütte plātsi, aita
ehhitada nink sinna omma kaupā saisma panda.
Se palwusse pāle anti tōisile üts ma weer sāl
Wäina-jõe weren, kun parhilla Nia-liin saisp.

Se rahwas, mes meie Liwlandi maal wan-
nal ajal elli, olli sesamma, mes weel parhilla
siin maal katten seltfin, kui Lātti: nink ma:

rahwas om ellaman. Lāttirahwas olli om-
ma ello:asend essierralikult sāl kangede hoit-
man, kun nüüd Wōnno: ja Wolmeri-liin sais-
wa, neide jōkke lāhhūden, mes Wäina: ja Koi-
wasjōes nimmitetas. Meie ma-rahwas, mes
üts ülli wanna rahwa: seltis nink Some-rah-
waga üttest ülliwannast suggust om, elli sāl
Tūna-jõe werest sani, lābbi meie kōggona Liw-
landi: ma, ammat Tallina: ma wiimse otsani.
Neide kinni-lina olliwa Larto: ja Willandi-liin.
Nemma elliwa merre weren nink olliwa sis ka hā-
targa ja julge merrekāuja mehhe. Neide kätte rah-
wa ello-pōlw olini, kui loeme pūhhan kirjan, et
Abraham, Izaak ja Jakop omma ellanu omme
suggulaste, ommatside ja perre-rahwa kēskel.
Kēs neide sean wanna tark mees olli, ehk kige su-
remba au sissen sais, sel ōkwa olli ka rahwa: ja
ma: wallitseja nimmi ja ōigus, se olli neide
kōhtomoistja, neide üllemb ja wannamb.
Ent innemissist es peta sis kōl mitte
suurt luggu; müdi neid ārra, nink kui nemma
sōan wange saiwa, sis na neid ohwritsiwa ommile
wāārjummalise, ehk mōjewa neid ārra Wenne
male. Om sāl Nootsima tolpolitsepiri wasta üts
ma, mes nimmetas Norwegi: ehk Norra: maas.
Sel kunnigal olli poig nink seddasamma olliwa
meie ma-rahwas sōan kätte sanu. Sesamma kun-
ninga: poig sai neist kolm kōrda kui neide wang
ehk orri ārramūdus; eesmäst kōrda ütte tūkki
willatse sārgi rōiwa eest, tōist kōrda ütte kitse
eest, nink wimate rahha masso eest.

Lātti: ja meie ma-rahwa wahhel olli ka
üts allasi sōdda ja wihha. Kui neil sis kō